

Zaten

– Yazan Adam · 12 Şubat 2017

Etmedim...

Endişeyi dinledimMinnet etmeyi sevemedimSualleri tevdi etmekten çekinmedimKaç kişilik sahibi olmalıyım diye yüzleştimMaslahat adına takiye yapmaktan haz etmedimZaten riyakarlık eden ve bunu fırsat bilene mesafeliydimYalanla, yanlışın maksadını merak ettim, bundan geçinene üzüldümYüreği yiğit olmayan canları neyleyim, yüreğine güvenmeyen de sevgiyi nasıl beklerimTalip oldukları, dillerine dolandırdıkları aşk ve sevdayı bilmedikleri, anlamadıklarına kaniyim

Davet...Üzerine gitmiştimHatırlarını kırmak istemedimZanda bulunmamaları en büyük dileğimElbette bilmediklerimizi bilenden öğrenmek isterimYer sergisi olan geniş bir odaya buyur edildim ve bir kenara çöktümKendi aralarında muhabbet ettiklerini fark ederek bir müddet sabırla bekledimSohbet genellikle batınlık ve keramet üzerine ağırlıklı olduğundan dikkat kesildiklerini gördümEfendimiz, sultanımız dedikleri zatın halife olduğunu söylediler merakımı gidermek istediler, üzüldümAnlatılan bir keramette, "Yusuf amca dağlık bir köye ziyarete gitmiş ve yatılı kalmış, sabah kar fırtına olunca endişeye düşmüşHemen aklına şeyhi gelmiş ve yetiş sultanım diyerek yere kapanmış, her nasılsa başını kaldırdığında kendini bizzat evinde bulmuş"Dinlemeye daha fazla tahammül edemedim, müritlerin teslim olmuş halleri ve pasif hale getirilmiş, akıl, vicdan ve muhakemeleri uyutulmuş

Can...Çıkar, ruh vakte kalırMizana bigane akıl nasıl farktırKendisi için adalet isteyen ne yapmaktadırNefsi için haddi aşan insan mıdır, affı mağfaret umandırElbette zafiyeti olandır, lakin bunu hak görmeyecek kadar azimetten tutunmalıdırYoksa ihlasın, rızanın, sevdanın, aşkın ruh-u manasından uzak bir şekilde yaşamaktadır Ne kadar kendini avutsa da hakikat anbean vicdanında sızı bırakmaktadır, ısrar eden kendini kandırandır

Mustafa Cilasun